

hkm Jeodezi, Jeoinformasyon ve Arazi Yönetimi Dergisi

Hakemli Dergi

2010/2 Sayı 103 ■ 6 ayda bir yayımlanır. Yaygın süreli yayım ■ Ücretsizdir

Sahibi

A. Fahri ÖZTEN

Genel Yayın Yönetmeni

Timur Bilinç BATUR

Yazı İşleri Müdürü

Prof. Dr. Ahmet AKSOY

Editör

Prof. Dr. Ahmet AKSOY
Prof. Dr. Ahmet YAŞAYAN

Yayın Kurulu

Prof. Dr. Haluk KONAK
Prof. Dr. Çetin CÖMERT
Doç. Dr. Rahmi Nurhan ÇELİK
Doç. Dr. Hülya DEMİR
Doç. Dr. Mahmut Onur KARSLIOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Çetin MEKİK
Nihal ERDOĞAN
Saadet ÖZTEN

Bu Sayıdaki Hakemler

Prof. Dr. Ahmet YAŞAYAN
Prof. Dr. Tevfik AYAN
Prof. Dr. Hüseyin DEMİREL
Prof. Dr. Şerif HEKİMOĞLU
Prof. Dr. Şenol KUŞÇU
Prof. Dr. Rasim DENİZ
Prof. Dr. Gönül TOZ
Prof. Dr. Zübeyde ALKIŞ
Prof. Dr. Gül BATUK
Doç. Dr. Yunus KALKAN
Doç. Dr. İbrahim KOÇ
Doç. Dr. Muzaffer KAHVECİ
Doç. Dr. Çetin MEKİK

İÇİNDEKİLER

Robust Kestirimin GPS Ağlarında Kullanılabilirliği	3
<i>Mevlüt YETKİN, Cevat İNAL</i>	
GPS ve Nivelman Ölçüleri İle Çekül Sapması Bileşenlerinin Hesaplanması ve Konya GPS Test Ağı Örneği	9
<i>Ayhan CEYLAN</i>	
GNSS Taşıyıcı Faz Ölçmelerinde Belirsizlik Çözümü için LAMBDA Yöntemi	15
<i>Mevlüt YETKİN, Cevat İNAL</i>	
Fotogrametrik Modelleme Tekniği ile Bir Osmanlı Çinisinin Dokümantasyonu	25
<i>Bahadır ERGUN, Cumhuriyet ŞAHİN, Elif Özlem AYDIN</i>	
Taşkömür Havzasındaki Tasman Oluşumlarının Kentleşme ve Arazi Kullanımı Üzerindeki Etkileri	33
<i>Eray CAN, Hakan AKÇIN</i>	
Etkinlikler Takvimi	39
Dergi Kuralları	43

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası

Sümer 1 Sokak No: 12/4 06440 Kızılay/ANKARA

Tel: 0312 232 57 77 - Faks: 0312 230 85 74

GSM: 0533 762 28 13

e-posta: hkmo@hkmo.org.tr - Web: www.hkmo.org.tr

Mizampaj ve Tasarım
TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası
Yayın Kurulu

Teknik Hazırlık ve Baskı
Hermes Ofset Ltd. Şti.
Kazım Karabekir Cad. 39/16 İskitler / ANKARA
Tel: 0312 384 34 32 - 341 01 97 • Faks 0312 341 01 98
www.hermesofset.com.tr • hermes@hermesofset.com.tr

Ankara - 2010

Robust Kestirimin GPS Ağlarında Kullanılabilirliği

Mevlüt YETKİN¹ Cevat İNAL²

Ozet

GPS taşıyıcı faz ölçülerinin değerlendirilmesi sonucu elde edilen ve noktalar arasındaki koordinat bileşenlerinin farkları olarak ifade edilen baz gözlemleri EKKY (en küçük kareler yöntemi) ile dengelenmektedir. EKKY uyuşumsuz ölçülere karşı duyarlı bir yöntemdir. Bu nedenle GPS ağlarında uyuşumsuz ölçülerin belirlenmesi için robust yöntemlerin kullanılması tercih edilmelidir. En küçük L_1 norm yöntemine (EKL₁Y) göre dengeleme jeodezik ağlarda uyuşumsuz ölçüleri belirlemek için kullanılan robust bir yöntemdir. Bu yöntemle jeodezik ağların dengelenmesi bir doğrusal programlama probleminin çözümüyle gerçekleştirilebilir. Bu çalışmada, baz bileşenleri arasındaki korelasyonlar dikkate alınarak bir GPS ağının EKL₁Y'ne göre dengelenmesi incelenmiştir. Yöntemin etkinliği ve uyuşumsuz ölçülere karşı direnci sayısal bir uygulamayla gösterilmiştir. Ayrıca gözlemler arasındaki korelasyonlar dikkate alınarak iç güvenilirlik ölçütleri hesaplanmıştır.

Anahtar Sözcükler

GPS Ağı, Korelasyonlu Gözlemler, Cholesky Çarpanlarına Ayırma Yöntemi, En Küçük L_1 Norm Yöntemi, İç Güvenirlik

Abstract

Utilizing Robust Estimation in GPS Networks

The baseline observations obtained from the processing of GPS carrier phase measurements and described as the differences of coordinate components between points have been adjusted using the method least squares (LS). Nevertheless LS is sensitive to outliers. Therefore, robust methods must be used to detect outliers in GPS networks. L_1 norm minimization is a robust method to detect outliers in geodetic networks. Adjustment of geodetic networks by this method can be realized solving a linear programming problem. In this study, the adjustment of a GPS network by the L_1 norm minimization method has been studied with the consideration of the correlations among baseline components. The efficiency and robustness of the method have been demonstrated with a numerical example. Moreover, internal reliability measures have been computed by taking into account the correlations among observations.

Key words

GPS Network, Correlated Observations, Cholesky Factorization Method, L_1 norm Minimization, Internal Reliability.

1. Giriş

Ölçülerde yapılması kaçınılmaz olan normal dağılımlı rasgele hatalar nedeniyle nokta koordinatları gibi parametrelerin en optimal değerlerini, diğer bir deyişle olasılığı en yüksek değerlerini elde etmek için, istatistiksel bir yöntem olan EKKY'den yararlanılır. Ancak EKKY uyuşumsuz ölçülere karşı duyarlı bir yöntemdir. Uyuşumsuz ölçüler olduğu zaman EKKY ile elde edilen sonuçlar önemli ölçüde bozulmaktadır. Bu nedenle uyuşumsuz ölçülerin belirlenmesi ve giderilmesi gerekir. Bunun için robust yöntemler kullanılabilir. Bu yöntemlerde temel amaç uyuşumsuz ölçülerin etkilerinden arınmış parametre kestirimi yapmaktır. Bir taraftan da uyuşumsuz ölçüler otomatik olarak belirlenmektedir. Ayrıca robust yöntemler bir ölçünün uyuşum-

suzluğunun o ölçünün düzeltilmesine büyük ölçüde yansımalarını sağlamaktadır. Robust yöntemlerle ilgili olarak BERBER (1997), ERENOĞLU (2003), HEKİMOĞLU ve BERBER (2003), HEKİMOĞLU ve ERENOĞLU (2007a,b), HUBER (1981), HAMPEL vd. (1986), KOCH (1999), ROUSSEEUW ve LEROY (1987), SIMKOOEI (2003), YETKİN (2008), YETKİN vd. (2009) ve YETKİN ve İNAL (2010)'a başvurulabilir.

Uyuşumsuz ölçüler açısından jeodezik ağların kalitesi güvenilirlik analizi ile ölçülebilir. Ancak güvenilirlik ölçütlerinin hesaplanmasında gözlemlerin korelasyonlu olması durumu dikkate alınmalıdır (WIESER 2004). Benzer durum robust kestirim için de geçerlidir. Literatürde verilen robust yöntemlerden çoğu sadece korelasyonsuz gözlemlere ilişkin olduğundan, korelasyonlu gözlemler için uygun robust yöntemler kullanılmalıdır. Bu noktada önemli bir robust yöntem, ağırlık elemanlarının iki faktörlü indirgeme modelinin kullanıldığı yöntemdir (YANG vd. 2002; YETKİN vd. 2009). GPS jeodezisinde ikili fark taşıyıcı faz gözlemleri ve baz bileşenleri korelasyonlu gözlemlere örnek olarak gösterilebilir.

Optimizasyon verilen bir amaç fonksiyonunu belirli kısıtlamalar altında minimum veya maksimum yapan değişken değerlerinin bulunması şeklinde tanımlanabilir. Bu çerçevede doğrusal optimizasyon olarak da adlandırılan doğrusal programlama yönteminden pek çok bilim dalında yararlanılmaktadır. Bu yöntemde hem amaç fonksiyonu hem de eşitlik ve/veya eşitsizlik kısıtlamaları doğrusaldır. Genel olarak bir doğrusal programlama problemi simpleks yöntemiyle çözülebilir (SCHRIJVER 1998).

Öte yandan EKL₁Y jeodezik ağlardaki uyuşumsuz ölçüleri belirlemek için kullanılan robust bir tekniktir. EKL₁ ilkesinde dengeleme bir doğrusal programlama probleminin çözümü ile gerçekleştirilebilir. SIMKOOEI (2003)'de jeodezik ağlarda düşük mertebeli bir Gauss-Markoff modeli için doğrusal programlama yöntemiyle çözülebilen EKL₁Y verilmektedir.

Bilindiği gibi EKKY, düzeltmelerin karelerinin toplamının minimum yapıldığı bir parametre kestirim yöntemidir. Ancak, uyuşumsuz ölçüler olması durumunda EKKY'nin sonuçlarda öngörülen olumlu özellikleri sağlanamamaktadır. Bu durumda uyuşumsuz ölçülerin robust tekniklerle belirlenmesi ve giderilmesi ve bundan sonra EKKY'nin uygulanması gerekmektedir. Bu noktada kullanılan EKL₁Y'de ağırlıklı düzeltmelerin toplamı minimum yapılmaktadır:

$$\mathbf{p}^T |\mathbf{v}| = \sum_{i=1}^n \mathbf{p}_i |\mathbf{v}_i| \rightarrow \min. \quad (1)$$

Burada \mathbf{p} vektörü, \mathbf{P} ağırlık matrisinin köşegen elemanlarıdır. L_1 norm ilkesine göre dengeleme, EKKY'deki gibi,

¹ Arş.Gör, ² Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Harita Mühendisliği Bölümü, Konya

yansız bir kestirim sağlar. Ancak EKKY'nin minimum varyans ve maksimum olasılık gibi özelliklerini sağlamaz. EKL_1Y 'nin avantajı, uyumsuz ölçülere karşı robust olmasıdır (SIMKOOEI 2003). Bu çalışmada EKL_1Y 'nin, korelasyonlu baz bileşenlerinin gözlemler olarak alındığı bir GPS ağı için kullanılabilirliği konusu incelenmiştir. Bunun için ağırlık matrisinin Cholesky yöntemiyle köşegen matris ve gözlemlerin korelasyonsuz gözlemlere dönüştürülmesi gerekmektedir (ERENOĞLU ve HEKİMOĞLU 2009). EKL_1Y incelendikten sonra EKKY ile bir karşılaştırma yapmak için her iki yöntem bir GPS ağına uygulanmıştır. Ayrıca baz bileşenlerinin iç güvenilirlik ölçütleri gözlemler arasındaki korelasyonlar dikkate alınarak hesaplanmıştır.

2. Gauss-Markoff Modeli

Gauss-Markoff modeli, dengeli ölçüler ile bilinmeyen parametreler arasındaki doğrusal veya doğrusallaştırılmış fonksiyonlar (fonksiyonel model) ile ölçülerin stokastik özelliklerini yansıtan kovaryans matrisinden (stokastik model) oluşur:

$$\mathbf{I} + \mathbf{v} = \mathbf{A}\mathbf{x} \quad (2)$$

$$\mathbf{D}^T \mathbf{x} = 0 \quad (3)$$

$$\mathbf{P} = \mathbf{Q}_l^{-1} = \sigma_0^2 \mathbf{C}_l^{-1} \quad (4)$$

Bu eşitliklerde $\mathbf{v}_{n \times 1}$ düzeltmeler vektörü; $\mathbf{I}_{n \times 1}$ gözlemler vektörü; $\mathbf{x}_{u \times 1}$ parametreler vektörü; $\mathbf{A}_{n \times u}$ tasarım matrisi; $\mathbf{P}_{n \times n}$ ağırlık matrisi; $\mathbf{D}_{u \times d}$ datum matrisi; $\mathbf{0}_{d \times 1}$ sıfır vektörü; $\mathbf{C}_{l(n \times n)}$ gözlemlerin kovaryans matrisi; $\mathbf{Q}_{l(n \times n)}$ kofaktör matrisi ve σ_0^2 birim ağırlıklı ölçünün varyansdır (SIMKOOEI 2003).

EKK ilkesine göre parametre kestiriminde,

$$\mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{l} \quad (5)$$

şeklindeki temel eşitlik elde edilir. Buradan da bilinmeyen parametreler

$$\mathbf{x} = (\mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{l} \quad (6)$$

eşitliğiyle elde edilir. Düzeltmeler ise $\mathbf{R} = \mathbf{I} - \mathbf{A}(\mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{P}$ redundans (fazla ölçü) matrisi ile,

$$\mathbf{v} = \mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{l} = -\mathbf{R}\mathbf{l} \quad (7)$$

şeklinde hesaplanabilir. Gauss-Markoff modeli hakkında daha ayrıntılı bilgi için KOCH (1999)'a başvurulabilir.

Robustlaştırılmış maksimum olasılık yöntemi olarak da adlandırılan M-kestirimi eşdeğer ağırlık matrisi ($\bar{\mathbf{P}}$) kav-

ramı kullanılarak tanımlanmaktadır. Bu matrisin hesaplanmasında Huber veya Andrews gibi farklı ağırlık fonksiyonlarından yararlanılabilir. M-kestirimi iteratif yeniden ağırlıklandırılmalı en küçük kareler algoritması ile gerçekleştirilir (HEKİMOĞLU ve BERBER 2003). YANG vd. (2002) tarafından M-kestirimi korelasyonlu gözlemlere uyarlanmıştır. GPS ağlarında da uygulanabilen bu yöntem ağırlık elemanlarının bifaktör indirgeme modelinin kullanıldığı yöntem olarak adlandırılmaktadır (YANG vd. 2002; YETKİN vd. 2009).

3. GPS Ağlarında En Küçük L_1 Norm Yöntemi

(1) amaç fonksiyonu Gauss-Markoff modeli kullanılırsa L_1 norm ilkesine göre dengeleme hesabı (EKL_1Y) gerçekleştirilmiş olur. Bu çözümün gerçekleştirilmesi için doğrusal programlama yönteminden yararlanılabilir (SIMKOOEI 2003).

Doğrusal programlama yöntemi ile L_1 kestirim probleminin çözülmesi, tüm değişkenlerin yani hem düzeltmelerin hem de parametrelerin negatif olmadığı bir matematiksel modelin oluşturulmasını gerektirir. Bu nedenle parametrik dengeleme için verilen denklemlerin gevşek (slack) değişkenler ekleyerek L_1 kestirim problemine dönüştürülmesi gerekir. Parametrik denklemleri parametrelerin ve düzeltmelerin negatif olmadığı bir forma dönüştürmek amacıyla parametreler için α ve β , düzeltmeler içinse u ve w gevşek vektörlerini kullanalım. Buna göre bilinmeyenler ve düzeltmeler için

$$\begin{aligned} \mathbf{v} &= \mathbf{u} - \mathbf{w}, & \mathbf{u}, \mathbf{w} &\geq 0 \\ \mathbf{x} &= \alpha - \beta, & \alpha, \beta &\geq 0 \end{aligned} \quad (8)$$

vektörleri elde edilir. Gevşek değişkenler yardımıyla parametrik denklemler ve datum kısıtları ile (1) amaç fonksiyonu ve kısıtlamalar Gauss-Markoff modeli için,

$$z = \mathbf{p}^T |\mathbf{v}| = \mathbf{p}^T |\mathbf{u} - \mathbf{w}| = \mathbf{p}^T (\mathbf{u} + \mathbf{w}) \rightarrow \min \quad (9)$$

$$\mathbf{l} + \mathbf{u} - \mathbf{w} = \mathbf{A}(\alpha - \beta) \quad (10)$$

$$\mathbf{D}^T (\alpha - \beta) = 0 \quad (10)$$

$$\mathbf{u}, \mathbf{v}, \alpha, \beta \geq 0$$

şeklinde yeniden yazılabilir. Aynı amaç fonksiyonu ve kısıtlamalar aşağıdaki gibi düzenlenebilir:

$$z = \begin{bmatrix} \mathbf{0}^T & \mathbf{0}^T & \mathbf{p}^T & \mathbf{p}^T \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \\ \mathbf{w} \\ \mathbf{u} \end{bmatrix} \rightarrow \min \quad (11)$$

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A} & -\mathbf{A} & \mathbf{I} & -\mathbf{I} \\ \mathbf{D}^T & -\mathbf{D}^T & \mathbf{Z} & \mathbf{Z} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \\ \mathbf{w} \\ \mathbf{u} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{l} \\ \mathbf{0} \end{bmatrix}, \quad \alpha, \beta, \mathbf{u}, \mathbf{w} \geq 0 \quad (12)$$

Burada $I_{n \times n}$ birim matris, $Z_{d \times n}$ ise sıfır matrisidir. Sonuç olarak,

$$\begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \\ w \\ u \end{bmatrix} = \underline{x}; \quad \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ p \\ p \end{bmatrix} = \underline{c} \quad (13)$$

ve

$$\begin{bmatrix} A & -A & I & -I \\ D^T & -D^T & Z & Z \end{bmatrix} = \underline{A}; \quad \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} = \underline{b} \quad (14)$$

denirse;

$$z = \underline{c}^T \underline{x} \rightarrow \min \quad (15)$$

$$\underline{Ax} = \underline{b}; \quad \underline{x} \geq 0 \quad (16)$$

şeklinde bir doğrusal programlama problemi elde edilebilir. (15) eşitliği amaç fonksiyonu, (16) ile verilenler ise kısıtlamalardır. Bu denklem sistemi, doğrusal programlama yöntemiyle çözülebilen özel bir yöneylem araştırması problemdir. \underline{x} vektörü çözümlenerek α, β, w ve u vektörleri elde edilir. Sonuç olarak da bilinmeyenler vektörü \underline{x} ve düzeltmeler vektörü \underline{v} bulunur. Bu işlemler doğrusal olmayan modeller için çözüm vektörü sıfıra yakınsayınca kadar iteratif olarak yapılmalıdır (SIMKOOEI 2003). Doğrusal programlama problemlerinin çözümünde simplex yönteminden yararlanılabilir (SCHRIJVER 1998).

EKL₁ ilkesine göre bir GPS ağıнын dengelenmesi için korelasyonlu gözlemler (baz bileşenleri) korelasyonsuz gözlemlere Cholesky çarpanlarına ayırma yöntemiyle dönüştürülmelidir (STRANG ve BORRE 1997, YETKİN 2008). \mathbf{P} ağırlık matrisi Cholesky yöntemi ile

$$\mathbf{P} = \mathbf{W}^T \mathbf{W} \quad (17)$$

şeklinde çarpanlarına ayrılır. \mathbf{W} matrisini kullanarak dönüştürülmüş \mathbf{A}' matrisi ve \mathbf{I}' vektörü sırasıyla

$$\mathbf{A}' = \mathbf{WA} \quad (18)$$

$$\mathbf{I}' = \mathbf{WI} \quad (19)$$

şeklinde elde edilir. Parametre kestiriminde bu dönüşüm uygulandığı zaman bilinmeyen parametreler vektörü değişmemektedir (STRANG ve BORRE 1997). Dönüştürülmüş gözlemlerin kovaryans ve dolayısıyla ağırlık matrisleri birim matristir:

$$\mathbf{C}_1' = \mathbf{I} \quad (20)$$

$$\mathbf{P}' = \mathbf{I}$$

Buradan hareketle (14)'de verilen \underline{A} matrisi ile \underline{b} vektörü ve (13)'de verilen \underline{c} vektörü aşağıdaki gibi değiştirilmelidir (YETKİN 2008):

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A}' & -\mathbf{A}' & \mathbf{I} & -\mathbf{I} \\ \mathbf{D}^T & -\mathbf{D}^T & \mathbf{Z} & \mathbf{Z} \end{bmatrix} = \underline{A}; \quad \begin{bmatrix} \mathbf{I}' \\ \mathbf{0} \end{bmatrix} = \underline{b}; \quad \begin{bmatrix} \mathbf{0} \\ \mathbf{0} \\ \mathbf{p}' \\ \mathbf{p}' \end{bmatrix} = \underline{c} \quad (21)$$

\mathbf{p}' , elemanları bir olan bir vektördür.

4. Korelasyonlu Gözlemlerin Güvenirlik Analizi

Güvenirlik analizi ile bir ağıın kaba hata belirleme yeteneği (iç güvenilirlik) ile ortaya çıkarılmayan uyumsuzluğun sonuçlar üzerindeki etkileri (dış güvenilirlik) incelenir. Bu bağlamda redundans matrisi \mathbf{R} 'nin köşegen elemanları olan kısmi redundans sayıları (r_i) ile gözlemlerin kontrol edilebilirlikleri ölçülmektedir. Korelasyonsuz gözlemler için $0 \leq r_i \leq 1$ olmasına rağmen korelasyonlu gözlemlerin kısmi redundans sayıları 1'den büyük veya negatif olabilmektedir (SCHAFFRIN 1997; WANG and CHEN 1994). Bu nedenle normlandırılmış redundans sayılarını kullanarak korelasyonlu gözlemler için iç güvenilirlik ölçütü,

$$\nabla_0 J_i = \frac{\delta_0}{\sqrt{\mathbf{c}_i^T \mathbf{P} \mathbf{c}_i}} \quad i = 1, \dots, n \quad (22)$$

şeklinde hesaplanmalıdır (WIESER 2004). İç güvenilirlik ölçütü belirli bir istatistik güven düzeyi $(1 - \alpha)$ ve test gücü $(1 - \beta_0)$ ile yapılan uyumsuz ölçü testiyle (BAARDA 1968) bir ölçüde kanıtlanabilen en uyumsuzluk miktarını göstermektedir. Belirlenemeyen bir uyumsuzluğun parametre kestirimleri üzerindeki etkisi ise hem korelasyonlu hem de korelasyonsuz gözlemler için,

$$\nabla_{0,i} \hat{\mathbf{x}} = (\mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{c}_i \nabla_0 J_i \quad (23)$$

eşitliği ile verilen dış güvenilirlik ölçütü kullanılarak tahmin edilebilir (WIESER 2004). Eşitliklerdeki \mathbf{c}_i , i . elemanı 1, diğer elemanları 0 olan bir vektördür.

5. Sayısal Uygulamalar

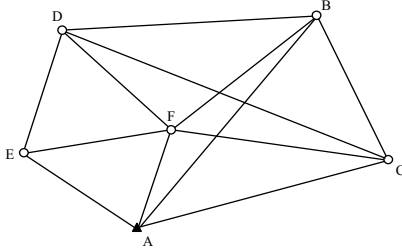
5.1 Uygulama 1

Bu bölümde, SIMKOOEI (2003) tarafından klasik jeodezik ağlarda Gauss-Markoff modeli için verilen robust EKL₁Y bir GPS ağına uygulanmıştır. Dört farklı durum için EKKY ile EKL₁Y sonuçlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır; sırasıyla EKKY rasgele hatalı ölçülere ve uyumsuz ölçülere, EKL₁Y rasgele hatalı ölçülere ve uyumsuz ölçülere uygulanmıştır. Daha önce de belirtildiği gibi EKL₁Y'nin GPS ağlarına uygulanabilmesi için korelasyonsuz ölçü dönüşümü gerekmektedir. Çünkü SIMKOOEI (2003)'de ağırlık matrisinin diyagonal (köşegen) olması öngörülmektedir.

Uygulamalar için 6 nokta ve 13 baz gözleminde oluşan bir GPS ağı kullanılmıştır (Şekil 1). Ağıın datumu A noktasının koordinatları sabit tutularak sağlanmıştır. Baz bileşen-

leri birbirleri ile korelasyonlu olduğu için, orijinal ağırlık matrisi dolu simetrik bir matristir.

Ölçüler için iki farklı durum göz önünde bulundurulmuştur. Birinci durumda sadece normal dağılımlı rasgele hatalar ölçüleri etkilemektedir. İkinci durumda ise ΔX_{BC} baz bileşenine -3 m, ΔZ_{DE} baz bileşenine $+7$ m ve ΔY_{BF} baz bileşenine de $+4$ m kaba hata eklenmiştir. Uyuşumsuz ölçüler Tablo 1’de verilmiştir.

Şekil 1: GPS Ağı (Wolf ve Ghilani, 1997)

Tablo 1: Uyuşumsuz ölçüler

Baz Bileşeni	Uyuşumsuz Ölçüler
ΔX_{BC}	3960.5442 -3m
ΔZ_{DE}	-6596.6697 +7m
ΔY_{BF}	5686.2926 +4m

Tablo 2: Rasgele hatalı ölçülere ilişkin koordinatlar (m)

N	Dengeli Koordinatlar (EKL ₁ Y)			Dengeli Koordinatlar (EKKY)		
	X	Y	Z	X	Y	Z
A	402.3509	-4652995.3011	4349760.7775	402.3509	-4652995.3011	4349760.7775
B	8086.0314	-4642712.8478	4360439.0689	8086.0302	-4642712.8460	4360439.0700
C	12046.5800	-4649394.0844	4353160.0549	12046.5802	-4649394.0859	4353160.0552
D	-3081.5827	-4643107.3681	4359531.1143	-3081.5799	-4643107.3660	4359531.1120
E	-4919.3419	-4649361.2182	4352934.4479	-4919.3400	-4649361.2160	4352934.4420
F	1518.8013	-4648399.1442	4354116.6829	1518.8001	-4648399.1459	4354116.6800

Tablo 3: Uyuşumsuz ölçülere ilişkin koordinatlar (m)

N	Dengeli Koordinatlar (EKL ₁ Y)			Dengeli Koordinatlar (EKKY)		
	X	Y	Z	X	Y	Z
A	402.3509	-4652995.3011	4349760.7775	402.3509	-4652995.3011	4349760.7775
B	8086.0343	-4642712.8369	4360439.0734	8086.2753	-4642711.2218	4360438.5480
C	12046.5885	-4649394.0836	4353160.0584	12045.7800	-4649393.5554	4353158.9638
D	-3081.5753	-4643107.3782	4359531.1141	-3081.7359	-4643107.0213	4359529.0971
E	-4919.3655	-4649361.2153	4352934.4525	-4919.3789	-4649361.1177	4352935.9340
F	1518.8033	-4648399.1459	4354116.683	1518.8352	-4648399.1837	4354116.4181

Tablo 4: EKL₁Y ve EKKY ile bulunan düzeltmeler (m)

EKL ₁ Y				EKKY			
Ölçü No	Düzeltilmeler	Ölçü No	Düzeltilmeler	Ölçü No	Düzeltilmeler	Ölçü No	Düzeltilmeler
1	0.0144	21	-0.0030	1	-0.7941	21	0.2619
2	0.0014	22	-0.0048	2	0.5296	22	-0.8451
3	0.0284	23	0.0023	3	-1.0662	23	0.5683
4	0	24	-0.0046	4	-0.0134	24	-0.8342
5	0.0107	25	-0.0288	5	0.1083	25	-0.0741
6	0.0105	26	0.0006	6	1.4920	26	0.1360
7	3.0100	27	-0.0005	7	-1.0395	27	1.7460
8	0	28	0.0014	8	-1.0868	28	-0.1911
9	-0.0002	29	-0.0123	9	-0.5693	29	0.3825
10	0.0004	30	0.0011	10	-0.4012	30	-1.7510
11	-0.0213	31	0.0010	11	-1.2794	31	0.2102
12	0.0007	32	-3.9836	12	-1.4909	32	1.6693

MATLAB ortamında yapılan hesaplamalarda Cholesky yöntemiyle çarpanlara ayırma işlemi için “chol.m” altıyordamı, doğrusal programlama probleminin çözümü içinse “linprog.m” altıyordamı kullanılmıştır.

GPS ağı önce ölçüler sadece rasgele hatalar ile yüklüyen EKK ve EKL₁ ilkelerine göre dengelenmiştir. Dengelemeler sonunda elde edilen koordinat değerleri Tablo 2’de verilmiştir.

Uyuşumsuz ölçülere karşı hangi yöntemin daha iyi olduğunu görmek için bu kez Tablo 1’de verilen uyuşumsuz baz bileşenlerini de içeren ölçü kümesine EKKY ve EKL₁Y uygulanmış, elde edilen koordinatlar Tablo 3’de verilmiştir.

EKKY ve EKL₁Y uygulama sonuçları üzerine aşağıdaki değerlendirmeler yapılabilir (YETKİN 2008):

1-Ölçüler sadece rasgele hatalarla yüklü olduğu zaman EKL₁Y ve EKKY yakın sonuçlar vermektedir (Tablo 2).

2-Uyuşumsuz ölçü olması durumunda EKL₁Y, EKKY’den daha iyi sonuçlar vermektedir. Tablo 2 ve 3’den ölçüler ister sadece rasgele hatalarla yüklü olsun ister bazı ölçüler uyuşumsuz olsun, EKL₁Y’nin birbirine yakın sonuçlar verdiği görülmektedir. Ayrıca bu sonuçlar rasgele hatalı ölçülere ilişkin EKKY sonuçlarına çok yakın değerlerdir. Uyuşumsuz ölçülere ilişkin EKKY sonuçlarının ise oldukça kötü olduğu görülmektedir. Örneğin B noktasının uyuşumsuz ölçülere ilişkin Y koordinatı rasgele hatalı ölçülere ilişkin olandan 1.625 m farklı çıkmaktadır.

13	0.0038	33	0.0004	13	-0.644	33	-0.2601
14	0.0046	34	-0.0010	14	0.1759	34	-0.2102
15	0.0043	35	-0.0090	15	0.9268	35	-1.6619
16	-0.0402	36	-0.0104	16	0.1070	36	0.2501
17	0.0129	37	-0.0067	17	-0.2465	37	0.0252
18	-6.9919	38	0.0001	18	3.5067	38	-0.0377
19	-0.0033	39	-0.0086	19	-0.0352	39	-0.2735
20	0.0059			20	0.0437		

3- Tablo 4’de EKL₁Y ve EKKY’ne ilişkin düzeltmeler verilmiştir. Tabloya göre EKL₁Y, uyumsuzluk miktarlarını büyük oranda ilgili ölçünün düzeltilmesine yansıtılmaktadır. Bu değerler italik koyu karakterlerle gösterilmiştir. EKKY ise 3,6,8 ve 12. gibi pek çok iyi ölçüyü uyumsuz gibi göstermektedir. Bu değerler koyu karakterlerle belirtilmiştir. Tablo dikkatle incelenirse uyumsuz ölçüler olan 7., 18. ve 32. gözlemlerdeki etkiyi EKKY’nde düzeltmelere tam olarak yansımamaktadır (italik değerlere bakınız). Bu, EKKY’nin uyumsuz ölçü belirlemede, ilk adımda yetersiz kaldığının bir göstergesidir.

4- EKL₁Y’nde 4 ve 8. gibi bazı ölçü düzeltmeleri 0 yada 0’a çok yakın çıkmaktadır. Bu, yonteme ilişkin bir zorlama etkisinden kaynaklanmaktadır. Bu etki EKL₁Y’nin bir sakıncası olarak düşünülebilir.

5.2 Uygulama 2

Ağdaki baz bileşenleri için iç güvenilirlik ölçütleri (22) eşitliği ile hesaplanmış ve Tablo 5’de verilmiştir. δ_0 dış merkezlik parametresi, $\alpha = 0.001$ ve $\beta_0 = 0.20$ için 4.13 olarak seçilmiştir. Tablo 5’deki değerler istatistiksel test yöntemiyle (data snooping) kanıtlanabilen uyumsuzluğun en alt sınırını göstermektedir.

Tablo 5: İç güvenilirlik ölçütleri

$\nabla_0 I_i$ (cm)			
Ölçü No		Ölçü No	
1	13.68	21	4.91
2	13.26	22	7.84
3	13.65	23	7.49
4	7.28	24	7.62
5	7.05	25	5.83
6	7.16	26	5.88
7	7.77	27	5.78
8	8.05	28	5.48
9	7.66	29	5.61
10	7.65	30	5.87
11	7.76	31	4.30
12	7.68	32	4.67
13	7.24	33	4.31
14	7.38	34	4.20
15	7.08	35	4.67
16	6.50	36	4.36
17	6.61	37	4.57
18	6.62	38	4.73
19	4.63	39	5.06
20	4.60		

6. Sonuç

Jeodezide uyumsuz ölçülere karşı robust yöntemler kullanılabilir. Bu yöntemlerden birisi de bir doğrusal programlama problemi şeklinde çözülebilen en küçük L_1

norm yöntemidir (EKL₁Y). EKKY’nden farklı olarak düzeltmelerin kareleri toplamı yerine mutlak değerleri toplamının minimum yapıldığı EKL₁Y uyumsuz ölçülere karşı daha az duyarlı bir yöntemdir. Ancak bu yöntemin GPS ağlarında olduğu gibi korelasyonlu gözlemlere uygulanabilmesi için ağırlık matrisinin köşegenleştirilmesi gerekir. Cholesky çarpanlarına ayırma yöntemiyle gerçekleştirilebilen bu işlemle gözlemler ağırlıkları 1 olan korelasyonsuz gözlemlere dönüştürülmektedir.

Bu çalışmada EKL₁Y ile EKKY’ni karşılaştırmak için sayısal bir uygulama yapılmıştır. Ayrıca uygulamada kullanılan GPS ağının iç güvenilirlik ölçütleri baz bileşenleri arasındaki korelasyonlar dikkate alınarak hesaplanmıştır. Ölçüler sadece rasgele hatalarla yüklüyen EKL₁Y ve EKKY sonuçları yakın çıkmaktadır. Uyumsuz ölçüler söz konusu olduğunda ise EKL₁Y, sadece rasgele hatalı ölçülere ilişkin sonuçlardan az sapan değerler, EKKY ise kaba hata etkilerini içeren kötü sonuçlar vermektedir. Ayrıca kaba hatalar EKL₁Y’nde düzeltmeler daha iyi yansımaktadır. Ancak bazı gözlemlerin düzeltmelerinin sıfır çıkması bu yöntemin sakıncası olarak görülebilir.

Kaynaklar

- BAARDA W.: **A testing procedure for use in geodetic networks**, Publications on Geodesy. New Series 2, no.5. Netherlands Geodetic Com., Delft, 1968.
- BERBER M.: **Kenar ağlarında uyumsuz ölçülerin klasik uyumsuz ölçü testleri ve M – kestirimi ile belirlenmesi ve karşılaştırılması**, Yüksek Lisans Tezi, YTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 1997
- ERENOĞLU R.C.: **Jeodezik ağlarda uyumsuz ölçülerin robust yöntemlerle ve uyumsuz ölçü testleriyle belirlenmesi ve birbirleriyle karşılaştırılması**, Yüksek Lisans Tezi, YTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 2003
- ERENOĞLU R.C., HEKİMOĞLU Ş. : **An investigation into robust estimation applied to correlated GPS networks**, M.G. Sideris (ed.) Observing our Changing Earth, International Association of Geodesy Symposia 133, Springer-Verlag, Berlin, 2009.
- HAMPEL F., RONCHETTI E., ROUSSEUW P., STAHEL W. : **Robust statistics: the approach based on influence functions**, Wiley, New York, 1986.
- HEKİMOĞLU Ş., BERBER M. : **Effectiveness of robust methods in heterogeneous linear models**, J Geod 76:706-713, 2003.
- HEKİMOĞLU Ş., ERENOĞLU R.C. : **Effect of heteroscedasticity and heterogeneous on outlier detection for geodetic networks**, J Geod 81:137-148, 2007a.
- HEKİMOĞLU Ş., ERENOĞLU R.C.: **Jeodezik ağlarda uyumsuz ölçülerin klasik yaklaşım ve robust yöntemlerle belirlenmesi**, HKM Jeodezi, Jeoinformasyon ve Arazi Yönetimi Dergisi, Sayı: 97, 3-14, 2007b.
- HUBER P.J.: **Robust statistics**, John Wiley, New York, 1981.
- KOCH K.R. : **Parameter estimation and hypothesis testing in linear models**, Springer, Berlin, Heidelberg, New York, 1999.

- ROUSSEEUW P.J. LEROY A.M. : **Robust regression and outlier detection**, John Wiley, New York, 1987.
- SCHAFFRIN B. : **Reliability measures for correlated observations**, J Surv Eng 123:126-137, 1997.
- SCHRIJVER A. : **Theory of Linear and Integer Programming**, John Wiley & Sons, 1998.
- SIMKOOEI A.A. : **Formulation of L_1 norm minimization in Gauss-Markov Models**, J Surv Eng, 129(1):37-43, 2003.
- SCHRIJVER A. : **Theory of Linear and Integer Programming**, John Wiley & Sons, 1998.
- SIMKOOEI A.A. : **Formulation of L_1 norm minimization in Gauss-Markov Models**, J Surv Eng, 129(1):37-43, 2003.
- STRANG G. BORRE K. : **Linear algebra, geodesy and GPS**, Wellesley-Cambridge Press, Wellesley, USA, 1997.
- WANG J. CHEN Y. : **On the reliability measure of observations**, Acta Geod Cartogr Sinica 23:42-51, 1994.
- WIESER A. : **Reliability checking for GNSS baseline and network processing**, GPS Solutions 8:55-66, 2004.
- WOLF P.R. GHILANI C.D. : **Adjustment computations, statistics and least squares in surveying and GIS**, John Wiley & Sons, Inc., 1997.
- YANG Y. SONG L. XU T. : **Robust estimator for correlated observations based on bifactor equivalent weights**, J Geod 76:353-358, 2002.
- YETKİN M. : **GPS ağlarının optimal tasarımı ve robust istatistik yöntemlerin kullanılabilirliği**, Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Jeodezi ve Fotogrametri Müh. ABD Yüksek Lisans Tezi, 2008.
- YETKİN M. İNAL C. YİĞİT C.Ö.Y. : **Ölçülerin korelasyonlu olması durumunda robust kestirim**, HKM Jeodezi Jeoinformasyon ve Arazi Yönetimi Dergisi, 100: 21-26, 2009.
- YETKİN M. İNAL C. : **Jeodezik ağlarda L_1 norm minimizasyonu: yükseklik ağı örneği**, Harita Dergisi, 143:13 – 18, 2010